

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Hegedűs István ügyvéd (**cím**) által képviselt felperes neve(**felperes címe**) felperesnek, a dr. Kanyó Roland Richárd ügyvéd (**cím**) által képviselt alperes neve(**alperes címe**) alperes ellen személyiségi jog megsértésének megállapítása iránt indított perében a Budapest Környéki Törvényszék 2018. április 10. napján meghozott 27.P.21.737/2016/22. számú ítélete ellen a felperes részéről 24. sorszám alatt előterjesztett és 25. sorszám alatt indokolt fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 63.500 (Hatvanháromezer-ötszáz) forint másodfokú perköltséget, valamint térítsen meg az államnak a Nemzeti Adó- és Vámhivatal külön felhívására 160.000 (Százhatvanezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes ...ban önkormányzati képviselő. 2016. augusztus 26. napján a felperes barátaival szórakozott a ...i ...ban. Az éjszaka folyamán a felperest ... távozásra szólította fel, aki ezt ugyan sérelmezte, de a felszólításnak eleget tett, kabátját magához vette, barátaitól elköszönt, rövid szóváltást követően a belépőjegy árát visszakapta, majd elhagyta a szórakozóhelyet. A bárban történekről felperes 2016. augusztus 27. napján Facebook profilján személyes hangvételben részletes bejegyzést tett közzé. 2016. augusztus 27. napján cikk jelent meg a ... Hírlapban „**cikk1**” címmel, majd „**cikk2**?” címmel ugyanitt ... napján. A felperes feljelentése alapján rágalmazás vétsége miatt ...-tal szemben a ...i Járásbíróság előtt 1.B.51/2017. szám alatt büntetőeljárás indult, az eljárás folyamatban van.

A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy alperes megsértette a személyes szabadságát, becsületét, jóhírnevét, emberi méltóságát. Jogosulatlanul eltávolította a vendéglátó-ipari egységből, ...” nevezte, a belépőjegy árát az arcába vágta, kifejezetten politikai nézetei miatt küldte el, ezzel egyben a hátrányos megkülönböztetés tilalmát is megsértette. Különböző fórumokon azt állította, hogy nem megfelelően viselkedett, „basztatta a csajokat”. Ezért 2.000.000 forint

sérelemdíj megfizetésére kérte az alperest kötelezni. Jogalapjaként a 2013. évi V. törvény 2:51. § (1) bekezdésének b) pontját, 2:52. § (1)-(3) bekezdését, a 2:43. § b), c), d) pontját jelölte meg. Előadta, hogy miután hajnali egy óra körüli időben kiment a szórakozóhely elé levegőzni, a kidobói munkakörben dolgozó személy, ... közölte, hogy a bárban tartózkodó **...-ról** sértő képeket tett közzé a kampány alatt, ezért távozásra szólította fel. A kabátjáért visszament a bárba, ismerőseitől elköszönt. A bár előtt felperes sérelmezte, hogy a belépőjegyet kifizette, nem tett olyan dolgot, amiért távozásra kellene kényszeríteni. Ekkor a kidobó az arcába dobott egy 1.000 forintos bankjegyet és közölte, hogy a felperes „...”. Állította, hogy ez az emberhez méltatlan bánásmód politikai szemléletével, nézeteivel, elveivel, betöltött pozíciójával állt összefüggésben.

Az alperes a felperes keresetének elutasítását, felperes perköltségben való marasztalását kérte. Perköltség megállapítását az általa csatolt tényvázlat és kiállított számla figyelembevételével indítványozta.

Előadta, hogy a felperes által előterjesztett tényelőadás nem felel meg a valóságnak. A bárban a felperes barátaival szórakozott, majd az ott jelenlévő **...-tal** szóváltásba keveredett. Alperes alkalmazottja, ... ezért kérte meg a felperest, hogy távozzon. A felhívásra a felperes kiment a szórakozóhelyről, azonban jelezte, a kabátja bennmaradt. Szóvá tette, hogy a belépő árát megfizette, így ... visszafizette részére a belépődíjat. A szórakozóhelyen jelen lévő személyek nem tudták, hogy a felperes milyen pártállású, milyen munkakörben dolgozik, távozásra nem elvei, hanem magatartása miatt kérték fel. A felperes által csatolt újságcikkek, valamint Facebook bejegyzés a bizonyítékok körében nem értékelhetőek, hiszen az a felperes saját előadását tartalmazza. A felperes önszántából ment ki a szórakozóhelyről, nyilvános megalázására nem került sor. A felperes személyi szabadsága addig terjedően volt értelmezhető, amíg magatartásával más személyiségi jogait nem sértette. Amennyiben az alperes pártállás mentén szelektálta volna a vendégeit, akkor a felperes be sem jöhetett volna, vélhetően nem a felperes volt az egyetlen ... személy a szórakozóhelyen, távozásra azonban csak a felperest szólították fel. A felperes állításai mögött az áll, hogy a felperes túlbecsüli a politikai életben részt nem vevő emberek körében a saját ismertségét. Nem hangzott el a felperes jóhírnevét, becsületét sértő kijelentés, az ügynek a felperes adott nyilvánosságot.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 180.000 forint + áfa, összesen 228.600 forint perköltséget, valamint külön felhívásra az államnak 120.000 forint kereseti illetéket.

A keresetet a 2013. évi V. törvény 2:42. § (1), (2), (3) bekezdése, a Ptk. 2:45. § (1), (2) bekezdésének felhívását követően bírálta el. Felhívta a Ptk. 2:51. §-át, 2:52. § (1), (2), (3) bekezdését, a Pp. 164. § (1) bekezdését. Az elsőfokú bíróság a felek által felajánlott bizonyítást lefolytatta, a tanúkat meghallgatta. Álláspontja szerint nem lehetett megállapítani, hogy 2016. augusztus 26. napján éjszaka a bárban a felperes által előadott tényállás megvalósult, ennek alátámasztására a Facebook bejegyzés és a cikkek sem voltak alkalmasak. A felperes a 2017. július 4. napján megtartott tárgyaláson maga adta elő, hogy másnap gondolta át a történeteket, ekkor nézett utána, hogy ki ... és ..., ebből arra tudott következtetni, hogy politikai nézete miatt tették ki a bárból. A felperes a Facebookon tett bejegyzésében még nem említette ... azon állítását, hogy a kampány ideje alatt rakott fel képeket **...-ról**, a kampány említése a „**cikk1**” című cikkben sem szerepel. A Facebook bejegyzésében nem közölte, hogy a biztonsági őr ismerte a felperest.

Nem vitás, hogy felperes a ...ba belépett, ott szórakozott, majd másfél óra elteltével ment ki a szórakozóhely elé levegőzni. Azt, hogy az alperes által hivatkozottan a felperes „komcsi kurva” vagy hasonló megjegyzéssel illette **...-t**, csupán ifj. ..., ..., valamint ... tanúk állították. Azonban **...-tal** szemben a felperes feljelentése nyomán rágalmazás vétsége miatt jelenleg büntetőeljárás folyik a ...i Járásbíróság előtt, ifj. ... tanú a vádlott fia, ... pedig a vádlott korábbi barátnője. Az elsőfokú

bíróság álláspontja szerint ezért a tanúktól elfogulatlan vallomás nem várható, tanúvallomásukat ezért az elsőfokú bíróság a bizonyítékok köréből kirekesztette. ..., ... és ... az alperes alkalmazásában álltak.

... utólag hallott az esetről, ... tanú ténylegesen nem hallotta, hogy mi hangzott el. A büntetőeljárás során meghallgatott tanúk nyilatkozatából annyi volt megállapítható, hogy a felperes nem volt ittas állapotban. ... tanú előadta, hogy felperes a helyszínen elmondta neki, azért nem lehet a szórakozóhelyen, mert konfliktusba került, politikai okokból történt a dolog. Ezen bizonyítékokat értékelve az elsőfokú bíróság kétségmentesen bizonyított tényként csak azt állapította meg, hogy a felperes a biztonsági őr felhívására a szórakozóhelyről önként távozott. Nem volt igazolt, hogy fenyegetett helyzetben érezte magát, hiszen kabátjáért visszament, tovább beszélgetett az ismerőseivel. Az elsőfokú bíróság részletesen idézte és értékelte a ...i Járásbíróság 1.B.51/2017. számú ügyben meghallgatott tanúk vallomását is. Valamennyi bizonyíték alapján azt a következtetést vonta le, hogy felperes állította, de a Pp. 164. § (1) bekezdésében foglalt bizonyítási teher ellenére nem bizonyította, hogy őt politikai szemlélete, nézete, elvei, betöltött pozíciója miatt emberhez méltatlan bánásmódban részesítették. Nem bizonyította, hogy ... a kampányban tanúsított magatartását említette, az sem volt megállapítható, hogy ... ismerhette a felperest, vagy tudomással bírt a felperes politikai meggyőződéséről. Az alperes a szórakozóhelyre felperest beengedte. ... és ... tanúvallomásából arra következtetett, hogy alperes konfliktust követően szólította fel a felperest a távozásra. Megállapítható volt, hogy a szórakozóhelyen lévők számára a felperes eltávolítása nem vált ismertté, azt a felperes maga tette nyilvánossá, erről a Facebook profilján bejegyzést tett közzé, újságnak, valamint ismerőseinek az esetről beszámolt, ezért sem a becsület, sem az emberi méltóság, sem a jóhírnév sérelme nem valósult meg. Tekintettel arra, hogy a felperes a személyiségi jogsértést bizonyítani nem tudta, a bíróság a keresetet elutasította. A kereset összecszerúságát ezt követően már nem vizsgálta. A pervesztes felperest pedig a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján perköltség megfizetésére kötelezte.

Az elsőfokú ítélettel szemben a felperes terjesztett elő fellebbezést. Ebben azt kérte, hogy a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, a Ptk. 2:51. § (1) bekezdésének b) pontja alapján állapítsa meg a 2:43. § b), c), d) pontjában meghatározott személyiségi jogok vonatkozásában a jogsértés megtörténtét, majd a 2:52. § (1) bekezdés és (3) bekezdés alapján állapítsa meg a felperest megillető sérelemdíj mértékét, kötelezze alperest annak megfizetésére. Kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest első- és másodfokú perköltség megtérítésére.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az eljárásban a felperes által indítványozott tanúk meghallgatását, a tanúk vallomását tévesen értékelte és a történeti tényállást tévesen állapította meg. A meghallgatni indítványozott ... vallomását emelte ki. A tanú a bíróság előtt elmondta, hogy 2016. június 27-én éjszaka éjfél után ment a bárhoz, ahol csoportosulást vett észre, a felperes is ott állt, úgy tűnt, mintha vita lenne közöttük és a vele szemben álló emberek között. Kiabálás, veszekedés nem volt, de az egymásnak feszülés látszott. Elmondta, hogy mit hallott, mit látott, hallotta, ahogyan a felperes védekezik, sérelmezi, hogy megfizette a belépődíjat. Ekkor a fiatalember benyúlt a zsebébe, felperes arcába pénzt vágott, majd közölte, hogy nem akarja látni többet a környéken. A testbeszédéből, a felindulásból látta a tanú, hogy a felperes ideges, többen nézték őket, a tanú szerint a felperes fenyegetett helyzetben volt, mivel 2-3 nagydarab ember vette körül. A vallomást erősíti ... tanúvallomása, aki látta, hogy ... előveszi a pénzt és azt a felperesnek dobja. A tanúk vallomása egyértelmű és ellentmondásmentes.

Többen látták, hogy a felperes kulturáltan szórakozott. Bár fogyasztott alkoholt, azonban nem volt részeg, nem látták, hogy a szórakozóhelyen összetűzésbe került valakivel. ... és ... látta, hogy ... kivezeti a szórakozóhelyről, többen körbeállták, vitatkoztak, majd ... a bankjegyet a felpereshez vágja. Ezt követően távozott a felperes a szórakozóhelyről. A fentiek alapján nem fogadható el az elsőfokú bíróság azon indokolása, miszerint a kidobó magatartását a személyes szabadság indokolt

intézkedéssel való korlátozásának minősítette.

... nem biztonsági örként látott el szolgálatot, nem is lehetett jogköre személyi szabadságot korlátozó intézkedés megtételére, magatartása a rendelkezésre álló bizonyítékok szerint fenyegető és indokolatlanul durva, megalázó, sértő volt. A helyszínen fel sem tudta fogni mi történik vele, csak azt érzékelte, hogy egy nagydarab ember közli vele, hogy a vendéglátó egységet el kell hagynia, mivel barátnőjéről sértő képeket tett közzé a közösségi oldalon. Mindezek után a kidobó kivezette, majd a közterületen többen körbeállták és ... közölte, hogy a szórakozóhelyet nagy ívben kerülje el. Ezt követően pedig nyilvánosan közölte, hogy „...”. Ezen nyilatkozata rendkívül sértő, megalázó volt a felperes számára, mivel az utcán lévő tömegből szinte mindenki hallotta. A bizonyítékok alapján kétséget kizáróan megállapítható, hogy a felperes nem volt részeg, nem viselkedett oly módon, hogy a szórakozóhelyről nyilvánosan megalázva kellett volna eltávolítani, ennek ellenkezőjét az alperes sem tudta bizonyítani. Ennek alapján álláspontja szerint helyes azon állítás, hogy politikai nézetei miatt távolították el a szórakozóhelyről. Az első fokon eljáró bíróság által megállapított tényállással szemben nem kívánt önként távozni, azt alperes pressziójának hatására tette, mivel testi épségét, egészségét féltette. Álláspontja szerint az, hogy a szórakozóhelyről önként távozott, önmagában bizonyítja azon tényt, hogy fenyegetett, megalázott helyzetben volt. A fenti tényállás alapján álláspontja szerint az alperes magatartása alkalmas arra, hogy emberi méltóságát a Ptk. 2:43. § b), c), d) pontjában meghatározott és nevesített személyiségi jogainak sérelmét megvalósítsa, személyes szabadságát, a személy hátrányos megkülönböztetését, a becsület és jóhírnevét megsértse, megakadályozta a felperest a szabad helyváltogatás jogában. Az alperes azon magatartása, hogy a felperest politikai szemlélete, nézetei, elvei, betöltött pozíciója alapján nyilvános szórakozóhelyről kivezette, oda nem engedte vissza, megfélemlítette, megalázta, kimeríti a közvetlen hátrányos megkülönböztetés jogszabályban meghatározott kereteit, amely alapján a hátrányos megkülönböztetés megállapítható. Az alperes azon magatartása, hogy a felperest több ember előtt ...” nevezte, a felperesre nézve indokolatlanul bántó, megalázó, így az alperes ezen magatartása megsértette a felperes becsületét. Kérte a fentiek alapján, hogy az ítélet tábla a keresetének, illetőleg fellebbezési kérelmének adjon helyt.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében azt indítványozta, hogy a Fővárosi Ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét hagyja helyben, felperest másodfokú perki költségben marasztalja.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás mindenben megfelel a lefolytatott bizonyítási eljárásnak és a tanúk vallomásának. A felperes által a fellebbezésben előadottak nem tartalmazzák azt, hogy a felperes az ítélet mely részét tartja jogszabályba ütközőnek vagy megalapozatlannak. Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a felperes nem bizonyította a perben jogsérelmeit, nem volt olyan tanúvallomás, ami alátámasztotta volna, hogy politikai nézetei miatt hívták fel a távozásra. A felperes politikai nézeteivel kapcsolatos hátrányos megkülönböztetésről a fellebbezésben már említést sem tett. Ugyanakkor ellentmondásosnak is tartotta a felperes nyilatkozatát, mert részben személyes indítást, részben politikai megkülönböztetést állított. Az elsőfokú bíróság helyesen mutatott rá a felperes tényelődásai és a nyilatkozatai közötti ellentmondásokra. Helyesnek tartotta az elsőfokú bíróság azon megállapítását is, hogy a felperes igyekezett az idő előrehaladtával egyre nagyobb feltűnést kelteni, holott az esemény megtörténtekor saját nyilatkozata szerint sem volt fogalma arról, hogy politikai indokai vannak eltávolításának. A perben bizonyítást nyert, hogy a felperes fogyasztott alkoholt, annak pedig nincs jelentősége, hogy nem volt ittas, mert a nem megfelelő viselkedésnek nem előfeltétele az ittas állapot. A tanúk alátámasztották, hogy alperes felszólítására felperes önként távozott, kabátjáért visszafordult, újra bement a szórakozóhelyre. A felperes említés szintjén sem jelölte meg, hogy miben mutatkozott meg a jogsértés hatása, a becsatolt újságcikkek, közösségi médiában előadott nyilatkozatok a felperest ért hátrányt érintően nem értékelhetőek alperes terhére. Amennyiben a felperes ennek nem teremt nyilvánosságot, az ügyről senki nem szerez tudomást.

Álláspontja szerint ezt támasztja alá a perben meghallgatott tanúk nyilatkozata, felperes társasága lényegében észre sem vette a felperes távozását, amennyiben az események a felperes által előadottak szerint történtek, akkor ezt a felperes barátainak is észlelnie kellett volna. A bizonyítás felperest terhelte, ennek nem tett eleget, ezért az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

A fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság a kereset elbírálása érdekében számos tanú meghallgatásával járó bizonyítást folytatott le, majd a felek előadásai és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékok egybevetése alapján helytállóan következtetett arra, hogy a perbeli bizonyítékok a felperes állított személyiségi jogainak sérelmét nem támasztják alá.

A perben a felperes fellebbezésben fenntartott álláspontja szerint alperes megsértette az emberi méltóságát, ezen belül a személyes szabadsághoz, jóhírnévhez, becsülethez fűződő személyiségi jogát, és a hátrányos megkülönböztetés tilalmába ütköző magatartást tanúsított.

A Pp. 164. § (1) bekezdés alapján a per eldöntéséhez szükséges tényeket általában annak a félnek kell bizonyítania, akinek érdekében áll, hogy azokat a bíróság valóban fogadja el. A bizonyítás szabályát az anyagi jog tölti ki tartalommal, ennek alapján határozható meg, hogy mely fél érdekében áll a tények valóként történő elfogadása.

Az egyenlő bánásmód megsértésére alapított kereset esetén a bizonyítás speciális szabályait az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló 2003. évi CXXV. törvény határozza meg. A törvény 19. § (1) bekezdésében foglalt bizonyítási szabályai szerint a jogsérelmet szenvedő fél kötelessége annak valószínűsítése, hogy a jogsértéskor rendelkezett a jogszabály 8. §-ában meghatározott tulajdonsággal és erre tekintettel részesült kedvezőtlenebb bánásmódban, mint más összehasonlítható helyzetben lévő személy vagy csoport. A 19. § (2) bekezdés alapján csak ennek valószínűsítése esetén terheli alperest a bizonyítási kötelezettség.

Az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján helytállóan vonta le azt a következtetést, hogy a felperes a bizonyítás e speciális szabályának sem tudott a perben eleget tenni. A felperes a keresetlevélben és a 27.P.21.737/2016/7. számú tárgyalási jegyzőkönyvben akként nyilatkozott, hogy alperes alkalmazottja levegőzés közben szólította fel távozásra. Vitatta, hogy ezt megelőzően a bárban szóváltás történt. A felperes ezen előadását azonban cáfolja ... tanú 27.P.21.737/2016/14. számú tárgyalási jegyzőkönyvbe foglalt vallomása, miszerint tapasztalta a konfliktushelyzetet, a felperes negatív jelzővel illette ...-t, ezután jött alperes alkalmazottja, aki felszólította a felperest a távozásra, mert tiszteletlenül beszélt az egyik vendéggel. ... tanú előadta, hogy szóváltásra figyelt fel, ahol ott volt felperes, ... és ..., ennek okát azonban nem tudta. Ezt erősíti ... tanú nyilatkozata, amelyet a ...i Járásbíróság 1.B.51/2017/3. számú tárgyalási jegyzőkönyve tartalmaz. Eszerint ...nak a helyszínen a felperes maga is arról számolt be, hogy benn konfliktusba került egy közös ismerőssel, amit ... nehezményezett. A tényállás megállapítása során a tanúvallomások bizonyító erejének mérlegelésekor gondosan értékelni kell a tanú esetleges érdekeltiségét – amennyiben tanúságtételt kizáró ok nem áll fenn – továbbá a peres felekkel vagy azok egyikével fennálló viszonyát és azt, hogy az egyéb peradatokkal egybevetve ez mennyiben befolyásolta a nyilatkozata megtételében. Az egyébként magát érdektelennek valló és a helyszínen jelen lévő tanúk vallomásának bizonyító erejét nem vonja kétségbe önmagában annak a ténye, hogy ..., ... és ... 2016. évben az alperes alkalmazásában álltak. Mindezen peradatok okkal vonják kétségbe a felperes azon előadását, hogy a távozásra felszólításának előzménye nem volt, annak kizárólag a felperes politikai meggyőződése volt az oka különös tekintettel arra, hogy a 7. sorszámú

tárgyalási jegyzőkönyvben a felperes maga is akként nyilatkozott, hogy alperes alkalmazottja a helyszínen közölte vele, nem pártpolitikai állása, hanem a viselkedése miatt kell a helyszínről távoznia. Emellett helytállóan értékelte a peradatok körében az elsőfokú bíróság azt, hogy a felperest a bárba beengedték, ott barátaival együtt hosszabb ideig szórakozott, távozásra kizárólag őt, a kialakult konfliktus miatt szólították fel, ez önmagában kétségbe vonja a felperes kereset alapjául tett, utóbb csak kombinációnak tekinthető vélekedését. A felperes védett tulajdonság miatt történő hátrányos megkülönböztetése a perbeli eseménnyel összefüggésben ekként a valószínűség szintjén sem volt alátámasztva.

Az elsőfokú bíróság helytállóan mutatott rá arra, hogy a 2013. évi V. törvény (Ptk.) 2:45. § (1) bekezdés szerint a becsülethez fűződő személyiségi jog megsértése elsősorban a személy társadalmi megítélésének hátrányos befolyásolására alkalmas, kifejezőmódjában indokolatlanul bántó véleménynyilvánításával valószínűsíthető meg, amely magatartás elkövetését a felperesnek kellett a perben igazolnia.

A felperes előadása szerint alperes alkalmazottja arcába pénzt vágott, ..." nevezte. ... a 27.P.21.737/2016/14. számú tárgyalási jegyzőkönyvbe foglalt nyilatkozata szerint látta, amint felperes jön ki egy másik férfival a szórakozóhelyről, úgy tűnt, vita van közöttük. Annyit hallott, hogy felperes sérelmezte a belépődíj befizetését, ekkor a másik férfi a felperes „arcába vágta a pénzt”, azonban nem tudta pontosan, hogy mit mondott. Ezzel szemben ... a ...i Járásbíróságon 1.B.51/2017/3. számú jegyzőkönyvben akként nyilatkozott, hogy ... nem dobta felperes arcába a pénzt, nem volt „pénzhajigálás”, felperes nyilatkozatát dramatizálónak jellemezte. Előadása szerint ... elővette a belépő árát és a felperesnek visszaadta. ... ugyanezen tárgyalási jegyzőkönyvbe foglalt vallomása szerint alperes alkalmazottja a belépő árát a felpereshez dobta. Ekként a rendelkezésre álló peradatok egyike sem támasztja alá azt, hogy alperes alkalmazottja kifejezőmódjában indokolatlanul bántó véleménynyilvánítást fogalmazott meg, a felperest ..." nevezte. A felperes állításával ellentétben a becsmérő kijelentés elhangzását ... és ... tanú vallomása sem támasztotta alá. A pénz visszafizetésének megalázó, az emberi méltóság megsértésének szintjét elérő módját a peradatok kétségmentesen nem támasztották alá, ezzel összefüggésben még ... is akként nyilatkozott, hogy a felperes a helyszínen sértett, de bizonytalan is volt, nem gondolta, hogy olyan mélységű az ügy, hogy feljelentést kellene tenni. Ebből pedig az következik, hogy alperes alkalmazottja által tanúsított magatartást maga a felperes sem érezte olyan súlyúnak, ami a jogsértés szintjét eléri, ennek csak utóbb, a vélt politikai színezet miatt tulajdonított jelentőséget.

Alaptalanul hivatkozott a felperes a jóhírnévhez fűződő jogának sérelmére is. A felperes keresete szerint a ... Hírlap által közölt cikkben és az egyéb interneten megjelent tartalmakban alperes valótlannal állította, hogy szórakozóhelyhez nem méltó magatartása miatt került „eltávolításra”, mert „basztatta a csajokat és gusztustalanul viselkedett”.

A Ptk. 2:45. § (2) bekezdés alapján a felperest terhelte annak kétséget kizáró igazolása, hogy alperes a személyét érintő sértő tényt állított, ennek bebizonyosodása esetén alperest terhelte annak igazolása, hogy a sértő tényállítás a valósnak megfelel.

A felperes által kereset tárgyává tett kijelentéseket sem a **cikk1**", sem a „**cikk2**?” című cikk nem tartalmazza. A felperes keresetlevélhez F/4 sorszám alatt képernyőfelvételeket tartalmazó okiratot csatolt. Azonban a töredékes messenger üzenetekről készített képernyőfelvételek címzettje és feladója kétségmentesen nem állapítható meg, ekként arra sem vonható le kétségmentes következtetés, hogy ki kivel közölte az adott tartalmat, a fénymásolatban csatolt beadvány még a nyilatkozat megtételét sem támasztja alá kellően. Ugyanakkor a fenti bizonyítékok alapján a kijelentés ténybeli alapot nem nélkülöző véleménynyilvánításnak tekinthető, amely jóhírnév

megsértésének kiváltására nem alkalmas.

Az elsőfokú bíróság helytállóan fejtette ki azt is, hogy alaptalan a személyes szabadság megsértésére alapított kereseti kérelem is. A személyes szabadsághoz fűződő jogot az Alaptörvényen túl a Ptk. 2: 43. § b) pontja is védelem alá helyezi, a személyiség kibontakoztatásának ezen lehetősége sem tekinthető korlátlanoknak. A közösség számára nyitva álló helyiségekben a tulajdonosnak joga és kötelessége a szórakozóhely működésének rendjét fenntartani, az ott tartózkodók biztonságáról gondoskodni. A belépő jegy megvásárlásával, a magánterületbe történő belépéssel a felperes szükségszerűen elfogadta azt, hogy az üzlethelyiség rendjét nem zavarja, rendzavarás esetén alperes alkalmazottja korlátozza személyiségi jogát. Miután a perben a szóváltás tényét a peradatok alátámasztották, a szórakozóhely elhagyására való felhívásra a felperes saját magatartásával, a bárban kialakult konfliktussal szolgáltatott okot. Az alperes alkalmazottja cselekményének észszerű indokát adta, jogsértő magatartást nem tanúsított, felperes ezért nem kifogásolhatja sem a személyes szabadság, sem az egyenlő bánásmód, de emberi méltóságának megsértését sem.

A fent kifejtett indokok alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság érdemben helytálló ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdés alapján helybenhagyta és a másodfokú eljárás során peresztes felperest a Pp. 78. § (1) bekezdés alapján a le nem rótt 160.000 forint fellebbezési illeték és a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) és (5) bekezdés alapján megállapított mértékű másodfokú perköltség megfizetésére kötelezte.

Budapest, 2018. november 6.

Fermanné dr. Polák Zita s.k.
a tanács elnöke

Véghné dr. Szabó Zsuzsanna s.k.
előadó bíró

dr. Hegedűs Mária s.k.
bíró